

عنوان مقاله:

ارتباط بین برنامه ریزی درسی مدرسه و ساحت زیباشناختی در ترویج هنر و ابتکار دانش آموزان

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش‌مندی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی رهایی - مدرس دانشگاه فرهنگیان اصفهان.

سیده مزگان موسوی - دانشجوی کارشناسی آموزش الهیات دانشگاه فرهنگیان فاطمه الزهرا (س) اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین برنامه‌ریزی درسی مدرسه و ساحت زیباشناختی در ترویج هنر و ابتکار دانش آموزان می‌باشد. در این پژوهش با توجه به ارتباط نزدیک و تنگاتنگ روش، هدفها و ماهیت موضوع پژوهش، روش کیفی، روش گردآوری مطالب، کتابخانه ای و بررسی اسناد بود. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از روش تحلیل مفهومی استفاده شد. برنامه ریزی درسی، مهمترین مولفه ی نظام آموزش عالی هر کشوری محسوب میشود. میزان توانایی اساتید در امر تدریس ارتباط معنیداری با میزان آگاهی آنان از امر برنامه ریزی درسی دارد. در این مقاله سعی شد تا با یک ایده ی جدید و کارآمد فاصله‌ی موجود تا حدد ممکن در بین ارکان توسعه یک کشور یعنی آموزش و پرورش پر شود. ایده‌ی ساحت زیباشناسی مورد توجه بسیاری از محققان قرار گرفته که در آن بر تلفیق پدیده هنر با تدریس اشاره شد. همانگونه که در علم روانشناسی بر یادگیری چند حسی برای بهبود کیفیت درک و تحلیل اطلاعات تاکید شده در آموزش نیز باید از ابزار ارزشمند هنر و زیبای شناختی که حواس پنجگانه ما را مشغول به تحلیل و تفسیر میکند تاکید شود؛ تا رابطه ی بین معلم و متعلمین رابطه ای نزدیک و با کیفیت باشد و معلم خلاق میتواند با یادگیری و به کارگیری این ابزار کیفیت یادگیری اطلاعات مهم و ارزنده را بالا ببرد و میزان پراکندگی این اطلاعات را در ذهن دانش آموز کاهش دهد؛ بدین صورت سیستم آموزشی کشور میتواند با توسعه ی زمینه ها و ابزارهای زیباشناسی و هنر در دانشگاههای فرهنگیان یا حتی در دبیرستان، معلمانی خلاق فعال و با انگیزه تربیت کند تا در گرو آن دانش آموزانی فعال و خلاق نیز وارد جامعه شوند.

کلمات کلیدی:

برنامه‌ریزی درسی، مدرسه، ساحت زیباشناختی، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2034844>

